

Biblisk allmänbildning inför söndag 16 januari, 2022

Årgång 2 ANDRA SÖNDAGEN EFTER TRETTONDEDAGEN - Livets källa

Joh 4:5-26 Jesus kom till en stad som hette Sykar, inte långt från den mark som Jakob gav sin son Josef. Där fanns Jakobs källa. Jesus, som var trött efter vandringen, satte sig ner vid källan. Det var mitt på dagen. En samarisk kvinna kom för att hämta vatten. Jesus sade till henne: »Ge mig något att dricka.« Lärjungarna hade nämligen gått bort till staden för att köpa mat. Samariskan sade: »Hur kan du, som är jude, be mig om vatten? Jag är ju en samarisk kvinna.« (Judarna vill inte ha något med samarierna att göra.) Jesus svarade henne: »Om du visste vad Gud har att ge och vem det är som säger till dig: Ge mig något att dricka, då skulle du ha bett honom, och han skulle ha gett dig levande vatten.« Kvinnan sade: »Herre, du har inget att hämta upp det med och brunnen är djup. Varifrån tar du då det levande vattnet? Skulle du vara större än vår fader Jakob som gav oss brunnen och själv drack ur den, liksom hans söner och hans boskap?« Jesus svarade: »Den som dricker av det här vattnet blir törstig igen. Men den som dricker av det vatten jag ger honom blir aldrig mer törstig. Det vatten jag ger blir en källa i honom, med ett flöde som ger evigt liv.« Kvinnan sade till honom: »Herre, ge mig det vattnet, så att jag aldrig blir törstig och behöver gå hit efter vatten. «Jesus sade: »Gå och hämta din man.« Kvinnan svarade: »Jag har ingen man.« Jesus sade: »Du har rätt när du säger att du inte har någon man. Fem män har du haft, och den du nu har är inte din man. Där talade du sanning.« Kvinnan sade: »Herre, jag ser att du är en profet. Våra fäder har tillbett Gud på det här berget, men ni säger att platsen där man skall tillbe honom finns i Jerusalem.« Jesus svarade: »Tro mig, kvinna, den tid kommer då det varken är på det här berget eller i Jerusalem som ni skall tillbe Fadern. Ni tillber det som ni inte känner till. Vi tillber det vi känner till, eftersom frälsningen kommer från judarna. Men den tid kommer, ja, den är redan här, då alla sanna gudstillsbedjare skall tillbe Fadern i ande och sanning. Ty så vill Fadern att man skall tillbe honom. Gud är ande, och de som tillber honom måste

tillbe i ande och sanning.« Kvinnan sade: »Jag vet att Messias kommer« (alltså den Smorde) »och när han kommer skall han låta oss veta allt.« Jesus sade till henne: »Det är jag, den som talar till dig.«

Söndagens evangelium är långt, med mycket att reflektera över. Reflektionen får stanna upp inför bedjandets centrum: Där det oviktiga är var vi ber. Det viktiga är hur Gud vill att vi skall be. Vi repeterar det som är oviktigt för Gud:

Joh 4:21 Tro mig, kvinna, den tid kommer då det varken är på det här berget eller i Jerusalem som ni skall tillbe Fadern

Här kommer det som är viktigt för Gud:

Men den tid kommer, ja, den är redan här, då alla sanna gudstillbedjare skall tillbe Fadern i ande och sanning. Ty så vill Fadern att man skall tillbe honom. Gud är ande, och de som tillber honom måste ... tillbe i ande och sanning. Så står det. (Biblisk allmänbildning.)

Aposteln Paulus ger oss följande kunskap:

2 Kor 3:14-17 Och deras förstånd blev förstockat, ty ännu i denna dag hänger den slöjan kvar när det gamla förbundets skrifter läses upp, och den lyfts inte bort eftersom det är genom Kristus den försvinner. Än i dag ligger en slöja över deras hjärtan när man läser ur Moses lag. Men för den som vänder sig till Herren tas slöjan bort. Herren, det är Anden, och där Herrens ande är, där är frihet.

Den enda möjliga vägen är genom Kristus. Helt enkelt inse att jag behöver hans försoning. Avvisar jag Jesu försoningsgärning klarar jag inte av att be i ande och sanning. Då blir bönen enbart formella ord.

Visst, jag är med i kyrkan, men enbart i en ”traditionskristendom”, där jag betraktar kyrkan utifrån. Känns ofta igen på uttryck såsom: ”... kyrkan borde ... de kristna borde ...” Uttrycken vittnar om ett ”jag” och ett ”de”, om att jag står utanför Jesu försoningsvärme. Vägen in i Guds värme är enkla – men uppriktiga - ord: ”... Jesus jag behöver din försoningsgärning.” Det är den första bönen i ande och sanning.

Joh 1:11-12 ..hans egna tog inte emot honom. Men åt dem som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn, åt alla som tror på hans namn,